

Kære forældre...

Jeg elsker gaver. Jeg er en af de få i min familie, der kæmper en stadig kamp for at bevare voksenjulegaverne - KUN fordi jeg inderst inde er et barn, når det kommer til gaver...

Jeg blev rigtig glad for gaven fra alle børnene i dag. Ikke så meget fordi jeg er et gave-elskende barn indeni, men fordi det er en gestus, som jeg sætter virkelig stor pris på.

I har nogle dejlige børn, som har meget at lære - både fagligt, men også i form af at tilegne sig bedre vaner i undervisningstiden - og for manges vedkommende også en omsorg for andre, der rækker ud over mig selv og mine behov.

Fra jeg første gang satte for i 4.a til nu, er der sket rigtig mange gode ting. Vi har ved fælles hjælp (børn/forældre/lærere) fået væsentligt bedre styr på sproget. Vi er på vej til et mere roligt undervisningsmiljø, pigerne arbejder på at finde fælles fodslaw. Det tager tid.. Og tiden er på vores side, for erfaringerne vil at modenhed også medfører større overskud til at drage omsorg for andre. Og det kan være svært, hvis man selv hænger lidt i bremsen.

Jeg tror på, at jeres børn kan lære det hele - et skridt ad gangen. Og med jeres opbakning (og den er sørme overvældende!) - og tålmodighed - så bliver vi med tiden rigtig gode - både til det med fagene - men ikke mindst i forhold til hinanden - som klasse.

Jeg gør mig rigtig mange tanker om DEN OPTIMALE UNDERVISNING. Jeg har den i hovedet og udvikler dagligt:-)... Men nogle gange er der længere fra tanke til handling, end man selv ønsker. Jeg vil så gerne gøre alting - og helst på en gang. Det forsøger jeg egentlig også at gøre, for jeg synes ALLE har krav på den bedste hjælp og omsorg, jeg kan give dem.

Jeg har følgende ønsker for det sidste halve skoleår:

- Meget mere projektorienteret undervisning i dansktimerne.
- Meget meget mere niveaudelt undervisning - eller i hvert fald flere opgavetyper, der kan løses på utallige måder.
- Mange flere elevsamtaler, så den enkeltes behov og ønsker kommer lidt i fokus (hos mig) og jeg lærer de enkelte børn bedre at kende.
- Meget mere styr på det enkelte barns læsning. Ugentlige bibliotekstimer for alle.

Der er mere... Men jeg tror de ovenstående er de væsentligste for mig lige nu.

Håber I alle får en rigtig rigtig dejlig jul. Med ro på. Tid til samvær og brætspil.

Glæder mig til 2012 med jeres børn - og jer!

kh. Ann-Berit

Kære forældre

Jeg sidder i skrivende stund og kigger på jeres børn, der arbejder i grupper. Det er ret fornøjeligt...

I går fik børnene deres ønske om at sidde ved gruppeborde opfyldt. Tidligere har vi lavet en ønskeseddel, der gik på klassens indretning - og gruppeborde var et stort ønske fra mange børn. Jeg må indrømme, at jeg har været betænkelig. Kunne de virkelig opfylde ønsket om bedre undervisningsmiljø, når de sad i grupper? Ville det ikke være at gøre dem en bjørnetjeneste - altså at placere dem i en situation, hvor der er OPLAGT at småsludre??

Men lige nu sidder de alle sammen og arbejder. Johannes og Esther sidder overfor hinanden og er fordybede i deres tegninger. Hilal og Viktor laver personbeskrivelser. Jakob, Asger og Viktoria diskuterer Asgers tegning. Mathilde og Freja tegner stille. Lauge og Jeppe taler om historien om Josef, som er "mega-fed" (-:-) Thea sidder ved siden af Lauge og gør sig meget umage med sin tegning. Ali sidder og er i gang med sin tredje tegning. Rasmus, Anika og Louise snakker lidt med Viktoria lige nu. Hun er lige ovre ved deres bord for at se, hvad de tegner. "Freja, må jeg se din tegning", spørger Thea og roser hende. Astrid tjekker Mathildes tegning ud. Nu sidder Jakob alene ved sit gruppebord. Han er dybt koncentreret. Asger sætter sig og arbejder videre. Hilal skriver flittigt ved vindueskarmen.

Lige nu er der næsten helt stille. Kun ganske lidt småsludren - dæmpet. Og jeg er lidt imponeret og glad - for måske er det ikke en helt tosset idé, at lytte til børnenes ønsker om gruppeborde - og så kunne rose dem rigtig rigtig meget for faktisk at være gode!!

Jeg tror, de skal ha frikvarter nu!

...

Jeg har lige bedt dem rydde op og holde frikvarter... Men rigtig mange tegner videre... Jeg kan høre Johannes spørge Anika og Rasmus, hvem de synes er den fedeste. Han synes, det er Esau...

...

Tre elever har rejst sig for at gå til frikvarter - resten arbejder videre...

...

Det bliver et godt år!

Kære forældre

Læn jer godt tilbage i stolen. Tag en dyb indånding. Nu kommer der en af de lange fortællinger om livet i 4.a...

Jeg har delt den op i afsnit med individuelle overskrifter. Så er den måske lidt lettere at sluge.

Men jeg synes bare, det er så længe siden, I har hørt noget om klassens generelle tilstand og temperatur (og her KUNNE man fyre en kulde-joke af, men det gør jeg ikke)

DET FAGLIGE:

Jeg er ind imellem med i matematiktimerne og synes børnene er superflittige og holder sig til arbejdet - for det meste - og der er en dejlig fast struktur i matematiktimerne, så børnene kender efterhånden arbejdsgangen.

Dansktimerne kan være mere afvekslende og dermed også knap så lette på forhånd at gennemskue. Jeg FORSØGER i starten af hver time at fortælle / skrive ned, hvad vi skal lave i løbet af timerne, så alle ved, hvad de skal være forberedte på. Vi har arbejdet rigtig meget med gys som genre - og på et niveau, hvor det forhåbentlig ikke har skræmt livet af nogen. Jeg glæder mig til i morgen, hvor vi skal holde gys-læse-marathon. I får nok en stemningsrapport i løbet af aftenen.

I forhold til det skriftlige dansk, så holder jeg lidt igen. Af flere årsager:

- 1) Det er rigtig svært for nogen af børnene bare at få formuleret små tekster.
- 2) Det er rigtig svært for rigtig mange børn (nu taler jeg om alle børn i DK på 4. årgang) at overskue at skabe en HEL tekst. Så jeg har et lille eksperiment, som jeg starter op efter vinterferien, som gerne skulle føre os frem til at skrive med opmærksomhed på detaljen og med sanserne...

Eksperimentet er inspireret af en kunstner/grafiker, der hedder Keri Smith. Hun blogger, så prøv at google hende og læs på hendes blog. Hun er ret speciel og fantastisk. Hun har udgivet en bog, der hedder: "How to be an explorer of the world", som netop handler om at alle kan skabe kunst ud af ingenting - ud af hverdagsagtige situationer - ud af de små ting, man ikke normalt får øje på. Det har jeg omsat til en række ugeopgaver, som primært handler om at børnene skal få øje på de små ting i tilværelsen (det er meget konkrete opgaver), og så skal de dokumentere dem - enten ved at skrive lister - ved at tegne - eller ved at fotografere. MEGET MERE OM DET EFTER FERIEEN.

Der er mange ting, jeg gerne vil med jeres børn - og vi når det helt sikkert inden de går ud af 6.

I historietimerne har vi en superfed ugentlig indledning, nemlig UGENS NYT, som er fire overskrifter hentet fra dugfriske nyheder (gerne fra aftenen forinden). Børnene får lov at se en overskrift og et billede - og så må de gætte, hvad nyheden handler om. Nogle gange har de allerede hørt om det - andre gange gætter vi et stykke tid. Bagefter læser jeg den tilknyttede artikel højt for dem og så snakker vi om indholdet. Det giver nogle fantastiske samtaler. Der er rigtig mange nysgerrige, videbegærlige og velorienterede børn i 4.a - ellers skal jeg nok sørge for, at de bliver det.

Engelsklæreren Maj blev superglad i fredags, da klassen overraskede hende med fødselsdagssang og flag. Hun havde fødselsdag i mandags, men børnene i 4.a havde forudset, at de ikke har engelsk om mandagen. Maj har nogle gode engelsktimer i klassen, fortæller hun.

BØRNENE SOM STOR GRUPPE

Jeg er kommet til at holde rigtig meget af jeres børn. Og heldigvis vil de rigtig gerne holdes af, så jeg forsøger at vise dem alle omsorg, nærvær og respekt - ikke på en gang, men dagligt forsøger jeg at snakke med børnene som individer og på den måde komme rundt om alle i løbet af en uge. Pludselig er der en der tager min hånd, eller jeg får en krammer (tak Jeppe Boesen - den søde dreng er bare en superkrammer:-) Jeg håber, at Rasmus faktisk synes det er fedt, når jeg kommenterer hans seje frisure. Jeg spørger dem interesseret - og de vil rigtig gerne snakke. Så.. Jeg føler mig tæt på jeres børn - og det hjælper på undervisningsmiljøet. Jeg tror på, at de i højere grad vil gøre sig umage for en lærer, der stråler positivt - så jeg gør mit bedste... Og jo - de får også klar besked - og jeg skal stadig bede et par stykker tie stille - både inden og imens jeg fortæller om dagens opgaver. Men jeg synes det er langt langt bedre end for et halvt år siden... LANGT LANGT bedre...

Jeg gør mig umage for at få øje på og imødekomme de enkeltes behov. Nogen har brug for luft ind imellem. Nogen har brug for at få lov at gå lidt ind i sig selv. Nogen har brug for at lave kruseduller på et stykke papir... Og bare de ikke forstyrrer de andre, så må de gerne få opfyldt de små individuelle behov.

Der spilles meget på telefonerne og Ipads i øjeblikket. Det foregår meget fredeligt. Ikke noget ballade. Det har så også betydet (fordi jeg har været lidt for large), at de ikke har været så meget ude i frikvartererne i en periode. Og jeg har valgt at stramme op på det, for selvom det er hyggeligt - og fredeligt - når de spiller på telefonerne - og de får lov at kigge hos hinanden og alle må kigge med - så synes jeg bare også at de SKAL ha luft - for det har JEG som lærer nemlig brug for - altså børn, der har fået luft....

Apropos Ipads - så har jeg givet enkelte elever lov at bruge Ipads i undervisningen, fordi den kompenserer rigtig rigtig meget for de ting, som for nogen kan være svære - og den giver også lyst til at være med til undervisningen på en helt anden facon. Jeg håber ikke, at I som forældre, eller nogen af børnene, føler sig pressede af den grund. Jeg har virkelig brug for at disse elever bevarer lysten og glæden ved dansk - og dermed skal de også ha de elektroniske muligheder. (Og det er ikke sponsoreret af skolen - det er privat ejendom:-)

PIGERNE

Jeg kan godt li', når I mødre skriver til mig og fortæller om, hvad der rører sig hos jeres døtre lige nu. Ofte er det noget, jeg kan vende på klassen og bare det, at tingene siges højt gør en forskel for gruppen. Pigernes forældre har besluttet at lave "pigegruppe-leg" (info til drengeforældre, som er udenforstående i denne sammenhæng) - pigegruppen deles i to, som inviteres hjem til en aktiv eftermiddag. Grupperne er forskellige fra gang til gang. Viktorias mor skrev en skøn mail forleden om hvordan hun havde oplevet pigehyggedag - og det var rigtig positivt. Pigerne lavede frugtsalat og legede efterfølgende forskelligt. Superdejligt var det at høre, at selvom pigerne ikke var 100% enige om, hvad de skulle lave, så var de enkelte alligevel villige til at gi' sig for flertallet og for aktivitetens skyld. Det var rigtig fedt at høre. Jeg vil gerne ha flere tilbagemeldinger - for jeg har virkelig lyst til at alle skal høre de gode historier.

DRENGENE

Jeg tager lige den med sproget her under drengene, fordi det er her det blomstrende sprog flourerer mest. Vi snakkede for nylig på klassen om, hvordan det stod til med sprogbruget. Vi lavede en liste over de mest brugte sprogblomster af den frække/grimme/negative slags - og det var en væsentlig mere sober liste end den vi lavede først på året. Så lavede vi en statistik over, hvor mange der egentlig brugte de enkelte udtryk. Til sidst snakkede vi meget om, hvad man MÅ sige og hvad der er superUPASSENDE - og nåede frem til den konklusion, at man ind imellem kan komme til at sige PIS eller SHIT, hvis man ærgres sig eller slår sig. Og at det måske også er OK en gang imellem. MEN når man bruger grimme udtryk IMOD eller OVERFOR andre børn og voksne - så er det ikke OK længere. Det var egentlig en meget god skelnen. Altså i forhold til mig selv og min smerte eller ærgrelse - overfor det man siger til andre.

Generelt synes jeg drengene er gode. De er søde, sjove, smilende og så kan de godt være hårde ved hinanden, men mest på den legende og drengede måde som jeg formoder drenge skal have lov til (så længe de holder sig under hinandens smertetærskel). Jeg må engang imellem spørge ham, der ligger nederst - om det egentlig er OK - og oftest er svaret: "Ja, ja - det er bare for sjov"

STOP

Jeg må hellere stoppe nu.

Husk at børn har gode og knap så gode oplevelser hele vejen igennem. Og det skal man også lære at håndtere. Ikke så meget ved at forvente, at andre ændrer deres adfærd, men i lige så høj grad ved at lære at sortere, at lære at stole på sin egen værdi, at lære at forstå hinanden - og måske i højere grad forvente noget positivt i stedet for at uddrage det negative. Vi skal blive bedre til at lade bagatellerne ligge, for dagen i morgen er garanteret helt fantastisk (- det gælder også voksne) Det øver vi os på.

Håber I får en rigtig god ferie - om I så skal på skiferie (snyd) - ned i varmen (snyd) - på familiebesøg i Fredericia - eller bare hænge ud i Ry (ligesom jeg selv) - så måske ses vi på kælkebakkerne...

kh. Ann-Berit